

200701174/1.

Datum uitspraak: 14 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/3501 en 07/3502 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 9 februari 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 januari 2007 heeft de Minister van Justitie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 februari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 20 februari 2007 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

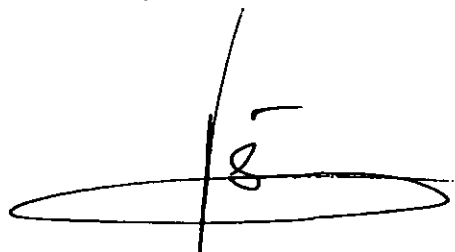
w.g. Beerse
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 juni 2007

382-532.

Verzonden: 14 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 07/3501 (verzoek)

AWB 07/3502 (beroep)

Datum uitspraak: 9 februari 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer,
van Etiopische nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. H.L. Booij,

tegen

de Minister van Justitie,
(voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie),
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 23 januari 2007 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 16 januari 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 23 januari 2007 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 23 januari 2007 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 2 februari 2007. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.M.J. Pieters.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.
4. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft verzoeker, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Verzoeker was lid van de BGPDUF. Hij schreef over corruptie bij de overheid. Verzoeker sympathiseerde met de oppositionele CUD. Hij heeft zich kandidaat gesteld voor de regionale presidentsverkiezingen. Om hem te belemmeren campagne te voeren, is hij opgepakt en gedetineerd. Hij zou worden gekozen tot regionaal president, maar de uitslag werd gemanipuleerd door de regionale door de centrale autoriteiten gesteunde president. Verzoeker werd door zijn partij gezien als verrader. Van een man bij de veiligheidsdienst vernam verzoeker dat hij gezocht werd, waarna hij is gevlucht.
5. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. De door verzoeker verklaarde feiten worden geloofwaardig geacht. Het relaas bevat echter onvoldoende aanknopingspunten om de vrees voor vervolging door de autoriteiten vanwege zijn politieke activiteiten aannemelijk te achten. Daarbij komt dat verzoeker eerst in Nederland een reguliere verblijfsvergunning heeft aangevraagd. De stelling dat de situatie in verzoekers land van herkomst na zijn komst in Nederland is verslechterd is onvoldoende geconcretiseerd.
6. Hiermee kan verzoeker zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Verzoeker was ten tijde van zijn inreis naar Nederland in het bezit van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf. Derhalve gaf het aanvragen van een reguliere verblijfsvergunning verzoeker meer zekerheid dan de onzekere asielprocedure. Nadat verzoeker een reguliere verblijfsvergunning had gekregen, verzette artikel 30 van de Vw 2000 zich tegen het verlenen van een asielvergunning. Tevens was het niet de bedoeling van verzoeker om zich definitief hier ter lande te vestigen. Echter de situatie in het land van herkomst was na de inreis naar Nederland dusdanig verslechterd dat hij thans niet meer terug kan keren. Deze verslechtering van de situatie is verzoeker kenbaar geworden door verklaringen van de man bij de veiligheidsdienst en van zijn vrouw. Verweerder kon uit algemeen toegankelijke informatie op de hoogte zijn van de verslechterde situatie in Ethiopië na de verkiezingen in mei 2005.
7. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

8. De voorzieningenrechter ziet zich allereerst voor de vraag gesteld of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van verzoeker ongelooftwaardig is.

9. De voorzieningenrechter stelt vast dat de door verzoeker verklaarde feiten geloofwaardig zijn bevonden, echter de daaraan ontleende vrees voor vervolging niet. Verzoeker heeft zich op het standpunt gesteld dat hij vanwege zijn sympathieën met de CUD persoonlijk in de negatieve aandacht van de zijde van de Ethiopische autoriteiten staat. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de gestelde negatieve aandacht niet aannemelijk is gezien de verklaarde feiten. Daarbij weegt mee dat niet is gebleken van groepsvervolging van alle sympathisanten van de CUD, zodat verzoeker aannemelijk zal moeten maken dat hij persoonlijk wel een gegronde vrees voor vervolging dan wel een schending van artikel 3 van het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden heeft. Verzoeker baseert zijn vrees op de verklaring van de man bij de veiligheidsdienst en van zijn vrouw. Hiermee heeft verzoeker zijn gestelde vrees onvoldoende aannemelijk gemaakt. Hiertoe overweegt de voorzieningenrechter dat verzoeker na de verkiezingen zonder voorwaarden is vrijgelaten en hij tot aan zijn vertrek zonder noemenswaardige problemen in Ethiopië heeft verbleven. Tevens is gebleken dat verzoeker na de verkiezingen twee maal veilig via de luchthaven van Addis Abbeba is uitgereisd, te weten eenmaal voor een reis naar Italië en eenmaal voor zijn reis naar Nederland. Verweerder heeft in dit kader mogen verwijzen naar het Algemeen Ambtsbericht inzake Ethiopië waarin staat vermeld dat de veiligheidscontroles bij het vliegveld van Addis Abbeba grondig zijn en er opsporingslijsten worden geraadpleegd. Niet valt in te zien dat als verzoeker als hooggeplaatst politiek persoon naar aanleiding van de verkiezingen te vrezen heeft voor de autoriteiten, hij niet op deze opsporingslijsten zou staan. De stelling dat de situatie voor verzoeker na zijn vertrek verslechterd is, is naar het oordeel van de voorzieningenrechter onvoldoende naar de persoon van verzoeker geconcretiseerd. Het overleggen van algemene informatie is, mede gezien het vorenstaande, onvoldoende. Nu verweerder in redelijkheid verzoekers gestelde vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft kunnen achten, heeft verweerder tevens de aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel terecht afgewezen.

10. Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

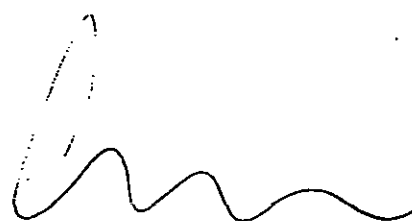
wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.M. van Hoof en in het openbaar uitgesproken op 9 februari 2007 in tegenwoordigheid van mr. C. Aalders als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP

09 FEB 2007

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Hamerslag van Haren

Advocaten

PER FAX: 070 3651380

Aan de RAAD VAN STATE
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

uw referentie: nieuwe zaak
onze referentie: 017579
inzake:

/ Minister Justitie

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
953-C 14 FEB 2007	
ZAAKNR. 200701174	
AAN: V4	
BEHANDELD: OD:	PAR:

mr R.J. Hamerslag
mr F.L.M. van Haren
mr S.D. Lugt*
mr A.C.M. Nederveen
mr I.J.M. Oomen
mr A.M.J.M. Louwerse
mr K.E. Geertsema
mr N.C. Blomjous

mr H.M. Brink**

* levens mediator
** in samenwerking met

Amsterdam, 13 februari 2007

Hoger Beroep in Vreemdelingenzaken

Hierbij verklaar ik, I.J.M. Oomen, advocaat te Amsterdam, dat ik door appellant bepaaldelijk ben gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep tegen de beslissing van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Arnhem van 9 februari 2007, AWB 07/3502, met het recht van substitutie bij het optreden in rechte. Appellant en belanghebbende is geboren op . van Ethiopische nationaliteit, IND-nummer 0507.26.0410, V-nummer , zonder vast adres in Nederland. Hij kiest woonplaats aan het Damrak nr. 28/30 te Amsterdam (1012 LJ), ten kantore van I.J.M. Oomen. Voor wat betreft de griffierechten wijs ik u er uitdrukkelijk op dat ons kantoor een rekening-courantovereenkomst gesloten heeft met uw afdeling.

Appellant zag zich, na het verlopen van zijn verblijfsvergunning voor studie, geconfronteerd met de verplichting Nederland te verlaten. Appellant meent dat hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in Ethiopië, althans dat hem daar een onmenselijke of wrede behandeling te wachten staat. Appellant heeft op 16 januari 2007 verzocht om toelating en bescherming. Dit is hem geweigerd.

Het asielverzoek van appellant is beoordeeld in het Aanmeldcentrum Ter Apel, in de AC-procedure. Appellant is in alle verschillende fases van de asielprocedure bijgestaan door

Hamerslag van Haren

Advocaten

verschillende rechtshulpverleners. Appellant wijst op het feit dat deze wisseling van rechtshulpverleners inherent is aan het AC-model, en dat hij hierdoor in zijn belangen is geschaad.

Appellant heeft zijn identiteit, nationaliteit en reisroute met documenten onderbouwd. Aan deze omstandigheden wordt niet getwijfeld.

Namens appellant is gewezen op het feit dat zijn relaas zich niet leende voor beoordeling in de AC procedure. Desalniettemin heeft de Minister gemeend het onderzoek te kunnen afronden in de AC procedure.

Appellant meent dat het onderzoek naar zijn asielrelaas onvoldoende zorgvuldig heeft plaatsgevonden. Appellant wijst daarbij op het feit dat geen of onvoldoende aandacht is besteed aan het door appellant beschreven schisma dat optrad binnen de regionale afdeling van de EPRDF, de BGDUF in de aanloop naar de regionale en landelijke verkiezingen van mei 2005. Zoals appellant beschreef, koos een aanzienlijk deel van de leden van de BGDUF, waaronder hijzelf, de zijde van de CUD.

Feiten waarin niet wordt getwijfeld:

- Identiteit, nationaliteit en reisroute van appellant;
- Detentie van appellant in de week voorafgaand aan de verkiezingen van mei 2005;
- (Passieve) Deelname, als kandidaat voor de regionale regeringspartij, aan de verkiezingen voor het regionale parlement van de regio Benishangul;
- Verkiezing van appellant in het regionale parlement van Benishangul.
- Functie van auditor bij BGDUF (en voorgangers) tot aan verkiezingen van mei 2005, in welke functie hij rapporteerde omtrent corruptie en mensenrechtenschendingen binnen de partij en in de regio Benishangul;
- Openlijke CUD sympathieën

Het verzoek van appellant is getoetst aan WBV 2005/44, welke WBV is gebaseerd op het Algemeen Ambtsbericht Ethiopië van februari 2005. Dit algemeen Ambtsbericht be-

Hamerslag van Haren

Advocaten

schrijft de periode juli 2003 tot en met januari 2005. In dit ambtsbericht is dus geen informatie verwerkt met betrekking tot het verloop van de verkiezingen van mei 2005. Uit informatie van algemene, internationaal erkende mensenrechten organisaties, en landcnnformatie zoals US Country Reports en de Britse COI-reports, blijkt dat er in verband met de verkiezingen van mei 2005, en in het bijzonder na afloop daarvan, de situatie in Ethiopië sterk is veranderd. Er heeft een ernstige verslechtering heeft plaatsgevonden van de mensenrechtensituatie in Ethiopië. Hieruit volgt dat het Algemeen Ambtsbericht Ethiopië van februari 2005 niet meer actueel is.

In de gronden bij de rechtbank heeft appellant de zienswijze als herhaald en ingelast beschouwt.

Appellant meent dat beoordeling van de hiernavolgende grieven in het belang is van de rechtsontwikkeling, de rechtseenheid en de rechtszekerheid. Appellant wijst op het feit dat de hierna volgende grieven niet slechts vragen opwerpen met betrekking tot één van deze aspecten, maar dat deze vragen kunnen zien op één of meer van deze aspecten.

Niet alleen de rechtsontwikkeling is in het geding waar het de toepassing van de Definitierichtlijn en de nationaal rechtelijke consequenties van de uitspraak van het Europees Hof inzake ☐ Nederland ☐ Nederland betreft, doch ook de rechtseenheid en de rechtszekerheid.

Voor wat betreft de beperking van het onderzoek tot toetsing aan vcrouderde ambtsberichten en beleid, is tevens sprake vragen die van belang zijn voor de rechtseenheid, en daarmee de rechtsontwikkeling, en de rechtszekerheid.

Waar de beschikking is gemotiveerd onder verwijzing naar feitelijke onjuistheden, is in elk geval de rechtszekerheid in het geding.

GRIEVEN:

Hamerslag van Haren

Advocaten

- 1. Ten onrechte is de rechtbank niet ingegaan op de –ingelaste- gronden uit de zienswijze, waarin een beroep is gedaan op art. 4 van de EU richtlijn 2004/83.**

Toelichting:

In de zienswijze van appellant, die is ingelast en herhaald in de beroepsgronden, is namens appellang gewezen op de onderzoeksverplichting die volgt uit EU richtlijn 2004/83.

Samenwerkingsverplichting:

Namens appellant is in het bijzonder gewezen op de “samenwerkingsverplichting” die volgt uit het eerste en tweede lid van art. 4.

Appellant meent dat juist nu een actueel ambtsbericht, waaraan het relaas van appellant kon worden getoetst, ontbrak, een meer uitgebreid onderzoek, waarbij meer bronnen worden geraadpleegd, had moeten plaatsvinden. Ook kon, gezien de informatie die door appellant werd verschaft, het Minister van Buitenlandse Zaken worden gevraagd om individueel onderzoek.

Beoordeling van relevante feiten en omstandigheden:

Appellant verwijst naar het derde lid van art. 4 en meent dat dit lid in elk geval verplicht de relevante feiten en omstandigheden bij de beoordeling te betrekken. Hierbij dient enerzijds op zorgvuldige wijze te worden bepaald welke de feiten zijn (zoals juiste termijn van de detentie), en anderzijds dient de informatie te worden gezien in het licht van (actuele) relevante informatie met betrekking tot het land van herkomst. Nu die niet beschikbaar was uit een ambtsbericht, had nader onderzoek voor de hand gelogen.

Eerdere daden van vervolging:

Appellant heeft –geloofwaardig- gesteld dat hij in de aanloop naar de verkiezingen van mei 2005 gedetineerd is geweest. Deze detentie hield direct verband met zijn CUD-sympathiën en zijn verkiezingscampagne. Deze detentie gaan geen strafrechtelijke grondslag. Appellant is niet (op tijd) voorgeleid, zoals het Ethiopische strafrecht voorschrijft. De detentie was zondermeer politiek gemotiveerd. Appellant meent dat deze detentie een vorm van vervolging betreft, en hem beperkte in het uitoefenen van elementaire mensenrechten zoals de vrijheid van meningsuiting, de vrijheid van bewe-

ging, het recht op zelfbeschikking en zijn recht op passieve deelname aan de verkiezingen.

Voordeel van de twijfel:

Ten onrechte is appellant niet het voordeel van de twijfel gegund, terwijl hij wel in aanmerking komt voor toepassing van het vijfde lid van art. 4 van de richtlijn. Appellant merkt hierbij op dat de rechtbank, bij beoordeling van de zwaarwegendheid van het relaas, geen kenbaar gewicht heeft toegekend aan het argument van de Minister dat appellant niet tijdig heeft verzocht om bescherming. Appellant meent dat hieruit blijkt dat hij is gevolgd in zijn standpunt dat het voor hem, nu hij vanaf het moment van aankomst in Nederland steeds rechtmatig verblijf had, onder de imperatieve afwijzingsgronden van art. 30 b en c Vw viel.

Daarnaast is nog van belang, zoals onder grief 3 nader wordt toegelicht, dat de werkelijke vrees tot vervolging pas ontstond op een tijdstip –vanaf medio september 2005–, welk tijdstip is gelegen ná aankomst van appellant in Nederland. Appellant verwijst in dit verband naar tevens naar hetgeen in par. 45 van het Handboek is vermeld:

"...the word fear refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution."

Appellant wijst op art. 8:69 AWB en uw uitspraak d.d. 19 februari 2003, AB 2003,129, waaruit volgt dat de rechtbank ambtshalve aan direct werkend Europees Recht dient te toetsen, zodat voor zover niet uitdrukkelijk is aangevoerd, het besluit door de rechtbank zelfstandig aan de richtlijn had moeten worden getoetst.

- 2. Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat er voldoende zorgvuldig onderzoek door de minister naar de asielmotieven van appellant heeft plaatsgevonden, op basis van een verouderd, althans onvolledig ambtsbericht.**

Toelichting:

Het ambtsbericht Ethiopië was op het moment van beoordeling van de aanvraag van appellant al verouderd en achterhaald. De mensenrechten en politieke situatie in Ethiopië was drastisch gewijzigd en verslechterd. Onder dergelijke omstandigheden moet meer waarde worden gehecht aan informatie van meer recente datum.

Appellant verwijst in dit verband tevens naar de uitspraak van uw Afdeling d.d. 10 maart 1983, nos A-2.0311 A en B (1980), RV 1983 nr. 3. Hoewel deze uitspraak al

Hamerslag van Haren

Advocaten

meer dan 20 jaar oud is, is de betekenis hiervan nog immer actueel, zeker gezien de uitspraak van het Europees Hof d.d. 11 januari 2007 inzake Nederland
no. 1948/04.

In 1983 oordeelde uw Afdeling immers:

"... dat verweerder bij het nemen van zijn bestreden beslissing niet voorbij had mogen gaan aan de door appellant aangevoerde feiten (...). De door verweerder overgelegde ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken verschaften op dit punt geen gegevens. Gelet hierop is de Afdeling van oordeel dat de bestreden beslissing, voor zover deze strekt tot afwijzing van het verzoek om herziening van de afwijzende beslissing op het verzoek om toelating als vluchteling, genomen is in strijd met het in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel van behoorlijk bestuur dat een beschikking voldoende zorgvuldig moet worden voorbereid."

*Het Europees Hof formuleert hetzelfde uitgangspunt in 1 – Nederland als
volgt (B.2.a):*

*"...In its supervisory task under Article 19 of the Convention, it would be too narrow an approach under Article 3 in cases concerning aliens facing expulsion or extradition if the Court, as an international human rights court, were only to take into account materials made available by the domestic authorities of the Contracting State concerned without comparing these with materials from other, reliable and objective sources. This further implies that, in assessing an alleged risk of treatment contrary to Article 3 in respect of aliens facing expulsion or extradition, a full and *ex nunc* assessment is called for as the situation in a country of destination may change in the course of time...."*

Voor beoordeling van de vrees heeft de rechtbank veel waarde gehecht aan de wijziging van de Vreemdelingencirculaire (WBV 2005/44), waarin is vermeld dat de "controle op de luchthaven Addis Abeba grondig is", en dat opsporingslijsten zouden worden geraadpleegd.

Allereerst wijst appellant op het feit dat de "wijziging van de Vreemdelingencirculaire" op 29 augustus 2005, is gehaseerd op het algemeen ambtsbericht dat strekte tot januari

2005. In augustus 2005 was de situatie in Ethiopië al wezenlijk veranderd, en verslechterd.

Appellant meent dat hij in zijn belangen is geschaad door toetsing van zijn relaas aan ambtsberichten, waarin geen gegevens zijn opgenomen over de gewijzigde toestand in het land ná de verkiezingen van 2005, en waarvan niet meer kan worden aangenomen dat de informatie die blijkt uit die ambtsberichten op de later veranderde situatie nog immer –onverkort- van toepassing zou zijn.

3. Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen in r.o. 9:

“...dat verzoeker na de verkiezingen zonder voorwaarden is vrijgelaten en hij tot aan zijn vertrek uit zonder noemenswaardige problemen in Ethiopië heeft verbleven.”

Toelichting:

De rechtbank heeft deze overweging betrokken bij de vraag of uit de (onbetwiste) feiten, de door appellant gekoesterde vrees kon volgen. Appellant meent dat de rechtbank het onbetwiste feit, dat hij al voor de verkiezingen van 15 mei 2005 werd vrijgelaten, op onjuiste wijze heeft betrokken bij de vraag of de door hem gekoesterde vrees kon volgen uit de feiten.

Appellant wijst op de beschikking:

“Immers, voor de verkiezingen die gehouden werden op 15 mei 2005, is betrokkene van 3 mei 2005 tot 10 mei 2005 gedetineerd geweest.”

De rechtbank gaat ten onrechte uit van de situatie dat appellant pas ná de verkiezingen werd vrijgelaten, en meent dat dit bijdraagt aan de conclusie dat dus geen reële vrees zou bestaan. Door een onjuiste presumptie ten grondslag te leggen aan het oordeel omtrent zwaarwegendheid, is deze conclusie onvoldoende draagkrachtig en zorgvuldig gemotiveerd.

De detentie van appellant was onbetwist en onlosmakelijk verbonden met de campagnes voor de verkiezingen en zijn CUD sympathieën. Deze detentie zag op appellant persoonlijk. Hieruit volgt dat appellant bij de autoriteiten bekend stond, en staat, als aanhanger en sympathisant van de CUD. De toevoeging “tot aan zijn vertrek zonder noemenswaardige problemen in Ethiopië heeft verbleven”, is misleidend, nu duidelijk

Hamerslag van Haren

Advocaten

blijkt de algemene informatie van Amnesty International, Human Rights Watch, COI-reports en zelfs de US Country Reports, dat in die periode vooral demonstranten werden opgepakt, en pas in latere instantie, namelijk vanaf medio september, de oppositieleiders en aanhangers van CUD. De arrestatie van leden en sympathisanten van de oppositiepartijen begon echter pas medio september 2005, toen appellant Ethiopië al had verlaten¹:

- 3.8.3 The authorities began arresting members of the two opposition coalitions, the CUD and the United Ethiopian Democratic Front (UEDF) in mid-September 2005, following the announcement of the demonstrations planned for 2 October 2005. The CUD said up to 12 of its regional party offices had been shut down and officials detained. The Oromo

Nu appellant vertrok voor deze arrestaties, kon ook niet worden verwacht dat hij in verband daarmee al voor die tijd "noemenswaardige problemen" had ondervonden.

Wél was duidelijk, vanwege de –geloofwaardig geachte– detentie voorafgaand aan de verkiezingen, dat appellant bekend stond als aanhanger van de CUD, en 'verrader' van de regeringspartij.

Appellant verwijst naar het Amnesty International Jaarverslag met betrekking tot Ethiopië over het jaar 2005²:

In the weeks following 1 November police arrested most CUD leaders, including 10 members of parliament, 15 journalists, human rights defenders, lawyers and a teachers' union leader. The Prime Minister accused them of treason and organizing a violent uprising. They were taken to court, allowed access to lawyers and relatives, and remanded in custody for investigation. In December, 131 defendants (86 of whom were in custody) were charged with the mostly capital offences of treason, inciting armed uprising and genocide against an ethnic group and members of the ruling party. Several thousand school and college students were detained and beaten by police in late December in Addis Ababa and towns in Amhara region for demonstrating in support of the release of the CUD leaders

- The accused included 55 CUD party leaders and others earlier arrested or declared 'wanted', such as Berhanu Negga, an economics professor and newly elected Mayor of Addis Ababa; Birtukan Mideksa, a former judge; and Yacob Hailemariam, a former UN prosecutor in the Rwanda genocide trial in Tanzania. Also charged, in their absence, were 30 government opponents living abroad, mostly in the USA. Many of the accused were prisoners of conscience. They denied calling for violent protests, and on 28 November began a hunger strike that lasted some weeks.

Appellant wijst op het feit dat hij vanwege zijn sympathieën voor de CUD problemen vreesde van de overheid. Nu de arrestaties niet voor medio september 2005 aanvingen,

¹ Operational Guide Note Ethiopia, v5.0, 5 mei 2006, Home Office

² AI Index: AFR 25/002/2005

Hamerslag van Haren

Advocaten

is het niet redelijk te veronderstellen dat hij al in juli en eind augustus 2005 een "opsporingslijst" zou zijn geplaatst.

Appellant verwijst in dit verband eveneens naar de bijgesloten brief van Amnesty International, van heden met betrekking tot appellant.

Voorts wijst appellant op het feit dat uit het Algemeen Ambtsbericht Ethiopië van februari 2005 niet is af te leiden uit welke bron is vernomen dat sprake zou zijn van opsporingslijsten op de luchthaven van Addis Abeba. Appellant wijst op het feit dat het hierdoor onmogelijk is te controleren welke informatie ten grondslag heeft gelegen aan deze "bevinding". Appellant verwijst in dit verband naar het rapport van Vluchtelingenwerk 'Put to the test' van juni 2004, welk rapport een commentaar betrof op het Ambtsbericht Somalië, en als zodanig is betrokkene bij de behandeling van de klacht in zake /Nederland door het Europees Hof.

De oncontroleerbaarheid van het de stelling in het ambtsbericht is in het bijzonder relevant nu andere bronnen niet verwijzen naar opsporingslijsten, maar wel aangeven dat "exit visa" niet meer noodzakelijk zijn sinds juli 2004. ³:

6 80 The Constitution provides for freedom of travel and residence, both internally and abroad, and allows emigration and repatriation. [4] (p11)

6 81 The US State Department Report on Human Rights 2004 noted that: "The law requiring citizens and residents to obtain an exit visa before departing the country was eliminated in July [2004]. Eritreans and Ethiopians of Eritrean origin had their status regularized by the Government." [38] (p12)

Voorts is daarbij niet vermeld of op de opsporingslijsten slechts overtreders van 'commune delicten' zouden zijn vermeld, of wellicht veroordeelde misdadigers. Daarnaast wijst appellant op het feit dat hij, eind augustus 2005, de Ethiopische grenscontrole passeerde onder begeleiding van zijn, geuniformeerde vriend, die een hooggeplaatste medewerker van de Ethiopische veiligheidsdienst was. Deze "grensoverschrijding" is niet algemeen gangbaar, zodat zelfs indien moet worden aangenomen dat ook politieke tegenstanders op de "opsporingslijst" vermeld zijn, er niet zonder meer van uit gegaan

kan worden dat deze lijsten ten aanzien van appellant ook daadwerkelijk zijn geraadpleegd bij zijn uitreis naar Nederland.

- 4. Ten onrechte heeft de rechtbank geen nader onderzoek verlangd in verband met de omstandigheden die hebben plaatsgevonden ná aankomst van appellant in Nederland, welke hem tot een refugie sur place maken.**

Toelichting:

In de ingelaste argumenten, die naar voren zijn gebracht in de zienswijze, is namens appellant gesteld dat de situatie in Ethiopië, na zijn vertrek is verslechterd. De rechtbank oordeelt in r.o. 9:

"De stelling dat de situatie voor verzoeker na zijn vertrek verslechterd is, is naar het oordeel van de voorzieningenrechter onvoldoende naar de persoon van verzoeker geconcretiseerd."

Appellant heeft een lijst overgelegd met de namen van medepartijgenoten en sympathisanten van de CUD die zijn opgepakt. Appellant heeft in de zienswijze, en daarmee herhaald in de gronden bij het beroep, gewezen op het risico dat, vanwege de verslechtering van de situatie na zijn vertrek uit Ethiopië, hij bij terugkeer naar Ethiopië zal lopen. Appellant heeft zich daarmee feitelijk beroepen op het 'refugie sur place' beginsel. Nu het relaas van appellant in beginsel geloofwaardig is geoordeeld, had het in de rede gelegen nader onderzoek te verlangen naar de risico's die appellant loopt in geval van terugkeer naar Eritrea. Deze risico's zien zowel op vluchtelingenschap als op schending van art. 3 EVRM. Appellant wijst in dit verband op het "voordeel van de twijfel" dat hem op grond van de Definitie richtlijn toekomt. Appellant wijst daarbij tevens (nogmaals) op art. 4 derde lid onder a en c Def. Richtlijn, waarin is opgenomen dat bij beoordeling alle relevante feiten tot aan het moment van de beslissing moeten worden betrokken. Appellant meent dat op grond hiervan ook rekening moet worden gehouden met de ontwikkelingen zoals die plaatsvonden nadat het land van herkomst is verlaten.

³ COI report Ethiopia, april 2006

Hamerslag van Haren

Advocaten

Appellant wijst tevens op het feit dat marteling en mishandeling door de Ethiopische autoriteiten nog steeds op grote schaal voorkomt ⁴.

"In detention centers police often physically abused detainees. Diplomatic observers reported firsthand accounts of such beatings from Addis Ababa University student detainees in Oromiya. Authorities generally permitted visitors, but sometimes denied them access to detainees. While statistics were unavailable, there were some deaths in prison due to illness and poor health care. Prison officials were not forthcoming with reports of such deaths." [3a] (p4)

En vanaf par. 6.168 van het UK Home Office wordt een opsomming gegeven van bronnen die verwijzen naar marteling en mishandeling door Ethiopische autoriteiten.

The US State Department's Human Rights Report 2005 documented that: "Although the law prohibits the use of torture and mistreatment, there were numerous credible reports that security officials often beat or mistreated detainees. Opposition political parties reported frequent and systematic abuse of their supporters by police and regional militias." [3a] (p3)

Appellant meent dat op grond hiervan blijkt dat ook hij, gezien de negatieve aandacht waarin hij staat, een reëel risico loopt op een wrede of onmenselijke behandeling (art. 3 EVRM).

Appellant verwijst in dit verband tevens naar het feit dat uit openbare bronnen blijkt dat de regionale overheid van Benishangul-regio (die wordt gevormd door de BGDUF) de CUD hebben beschuldigd van ongrondwettelijke activiteiten en het aanzetten tot geweldadigheden.⁵

The people of Benshangul-Gumuz disapprove of CUD's call for violence via some foreign media outlets and private tabloids, the statement said. Anti-peace elements could not disrupt peace and democracy, which it said were won through bitter struggle.

The statement said the people would commit to vigilance in order to foil efforts of those elements bent on dismantling the constitutional system, a system popularly accepted to be a credible way to foster the harmony of nations, nationalities and peoples of the country.

⁴ Home Office UK, COI Report Ethiopia April 2006 par. 5.96 ev.

⁵ Via context – 4 november 2005 – The Ethiopian Herald: State Gov't Party Condemn Violence, Document AFNWS00020051104e1b4002pq

Hamerslag van Haren

Advocaten

The people and the State government support the legal measures the Federal Government is taking against those forces that incited riot, the statement said.

Appellant wijst daarbij tevens op het uitgangspunt in par. 43 van het Handbook, is dat de ervaringen van anderen van dezelfde sociale groep (van oppositieleden en aanhangers/sympathisanten van de CUD), eveneens kunnen leiden tot "well founded fear".

Appellant verwijst in dit verband naar een (e-mail) brief van prof. van het in Leiden aan van het landelijk bureau van Vluchtelingenwerk. Afschrift van dit e-mail bericht is als bijlage bijgevoegd. Prof.

bevestigt dat in de Benishangul-Gumuz regio sprake is van "voortdurend intimidaties, verdwijningen, bedreigingen en 'targeted killings' van oppositieleden en sympathisanten".

Nu in par. 15 van de pre-ambule van de Definitie richtlijn uitdrukkelijk is opgenomen dat ook het Handbook waardevolle richtlijnen bevat, meent appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het besluit tot afwijzing van zijn verzoek om bescherming op zorgvuldige wijze is genomen.

5. Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat het onderzoek naar de asielmotieven van appellant in de AC procedure kon plaatsvinden.

Toelichting:

In r.o. 3 overweegt de rechtbank dat "De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing."

Appellant verwijst voorts naar de concurring opinion van judge Thomassen onder de uitspraak van het Europees Hof inzake Said/Nederland:

"...Insufficient facts will often result in the judge having to assess the reliability of the account given by the person concerned. Bearing in mind the subjective elements which are inherent in making such an assessment, judges will to a certain extent, in

Hamerslag van Haren

Advocaten

an area where the most fundamental human rights are at stake, find themselves on thin ice.

Given what is at stake, a conclusion that an asylum seeker's account is not credible should therefore be based on a thorough investigation into the facts and be accompanied by adequate reasoning (see Nasimi v. Sweden (dec.), no. 38865/02, 16 March 2004).

Such an obligation does not follow from Article 6, which is not applicable to expulsion cases (see Muuouia v. France [GC], no. 39652/98, § 40, ECHR 2000-X), but flows directly from Articles 2 and 3, in my opinion. I would draw a parallel with other procedural aspects which, under the Court's case-law, can be derived from these provisions, such as the obligation to conduct an effective investigation into a homicide or into a credible assertion that someone has been subjected to treatment contrary to Article 3. Indeed, the Court has already held that an individual's claim, that his or her deportation to a third country will expose that individual to treatment prohibited by Article 3, requires rigorous scrutiny (see Jabari v. Turkey, no. 40035/98, § 39, Reports of Judgments and Decisions 2000-VIII)..."

In r.o. 9 komt de rechtbank vervolgens tot de marginale beoordeling van het verzoek van appellant. De door hem gestelde feiten zijn geloofwaardig bevonden. De daaraan ontleende vrees echter niet. De feiten zoals door appellant gesteld, zijn echter getoetst aan het "asielbeleid Ethiopië", zoals gewijzigd bij WBV 2005/44. Al eerder heeft appellant aangegeven dat hierbij sprake is geweest verouderde, achterhaalde en oncontroleerbare informatie. Appellant meent dat de rechtbank had moeten nagaan, nu sprake was van een verouderd ambtsbericht, of een "thorough investigation into the facts" was uitgevoerd. Een dergelijke "thorough investigation", kon vanwege het ontbreken van relevant en actueel materiaal, niet in de AC procedure plaatsvinden.

Daarnaast overweegt de rechtbank, ten onrechte, in r.o. 9

"Daarbij weegt mee dat niet is gebleken van groepsvervolging van alle sympathisanten van de CIID, zodat verzoeker aannemelijk zal moeten maken dat hij persoonlijk wel een gegronde vrees voor vervolging dan wel schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en fundamentele vrijheden heeft."

Appellant meent dat hij ten onrechte is aangemerkt als een "doorsnee" sympathisant, terwijl geloofwaardig wordt geacht dat appellant vanwege zijn CUD sympathieën gedetineerd is geweest, en dat wordt aangenomen dat appellant is een gekozen par-

Hamerslag van Haren

Advocaten

mentslid is van het regionaal parlement van de Benishangul-regio. Dit maakt dat appellant, die al een geschiedenis kende van kritiek op de regeringspartij, een extra groot risico loopt, en niet kan worden aangemerkt als een 'doorsnee' CUD sympathisant.

- 6. Ten onrechte heeft de rechtbank niet onderkend dat appellant in geval van gedwongen terugkeer een reëel risico loopt op een wrede of onmenselijke behandeling, terwijl tevens sprake zal zijn van schending van het verbod op ré-foulement.**

Toelichting:

De rechtbank heeft ten onrechte niet geconstateerd dat appellant tot op zekere hoogte aannemelijk heeft gemaakt dat hij zich in een vluchtsituatie bevindt en dat ten aanzien van hem een reëel risico bestaat op schending van art. 3 EVRM.

Hierbij is van belang dat appellant, gezien zijn individuele situatie en het feit dat hij reeds eerder gedetineerd is geweest vanwege zijn CUD sympathieën, een vergelijkbaar 'profiel' kent als de CUD-leiders en aanhangers die in november 2005 zijn opgepakt, en die zijn beschuldigd van politieke en "commune delicten"⁶:

76 individuals are in court for trial, following earlier preliminary proceedings. They had been arrested in November 2005, with bail denied, in connection with opposition demonstrations against the government. 25 other defendants are being tried in their absence. Four political parties and six newspaper publishing companies are also on trial, making a total of 111 defendants – 131 were originally charged but 20 were discharged. The trial is likely to last several months. The European Union had called for the release of the defendants and is concerned about the fairness of trial, for which it has appointed an international trial observer.

The defendants, who include leaders of the opposition Coalition for Unity and Democracy (CUD) party, 14 journalists from independent newspapers and three civil society activists, are charged in different groups with treason, "outrages against the Constitution", armed conspiracy or "genocide", all of which can carry the death penalty in serious cases. All defendants except the civil society activists are refusing to participate in the trial or present a defence, on the grounds that they do not expect to receive a fair trial.

Amnesty International considers that the CUD leaders, human rights defenders and journalists being tried are prisoners of conscience who have not used or advocated violence. It has called for their immediate and unconditional release (1) The organization believes that other defendants, about whom it has less information, could also be prisoners of conscience. Amnesty International is closely following the trial proceedings in order to assess whether the court adheres to internationally-recognized standards of fair trial as set out in the International Covenant on Civil and Political Rights and the African Charter on Human and Peoples' Rights, both of which Ethiopia has ratified.

- 7. Ten onrechte heeft de rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard**

Hamerslag van Haren

Advocaat

Toelichting:

In r.o. 10 oordeelt de rechtbank:

"Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen."

Appellant meent dat de rechtbank bij beoordeling van het beroepschrift is uitgegaan van onjuiste feiten, verouderde en onvolledige landeninformatie, zich heeft gebaseerd op ontoreikend en onzorgvuldig onderzoek en derhalve niet in redelijkheid, althans onvoldoende gemotiveerd tot dit oordeel heeft kunnen komen, en verwijst hiertoe naar de hierboven aangevoerde grieven.

Appellant meent dat hij door het onzorgvuldige onderzoek van de Minister, en de feitelijk onjuiste beoordeling door de rechtbank, in zijn belangen is geschaad. Appellant meent dat zijn beroepschrift gegrond verklaard had moeten worden.

Verzocht wordt:

- om het hoger beroep gegrond te verklaren,
- de beslissing van de rechtbank van 9 februari 2007 te vernietigen,
- de beslissing van de Minister van 23.01.2007 te vernietigen,
- althans de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank, en verweerder in de proceskosten te veroordelen.

Gemachtigde

Bijlagen:

- uitspraak rechtbank Den Haag, zittingsplaats Arnhem AWB 07/3502
- e-mail bericht d.d. 2 februari 2007 van prof. Abbink aan Laurence Verkooijen
- brief Amnesty International Nederland d.d. 14 februari 2007

* AFR 25/013/2006